I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2013/42/UE A CONSILIULUI

din 22 iulie 2013

de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește un mecanism de reacție rapidă împotriva fraudelor în materie de TVA

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European [1],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European [2],

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Frauda fiscală în domeniul taxei pe valoarea adăugată (TVA) duce la pierderi bugetare considerabile și afectează condițiile de concurență și, prin urmare, funcționarea pieței interne. Recent, au apărut forme specifice de fraudă fiscală bruscă și masivă, în special prin utilizarea mijloacelor electronice, care facilitează comerțul ilegal rapid pe scară largă.

(2) Directiva 2006/112/CE [3] autorizează statele membre să solicite o derogare de la dispozițiile sale pentru a preveni anumite forme de evaziune fiscală sau de fraudă.

(3) Experiența recentă a demonstrat că procedura prevăzută la articolul 395 din Directiva 2006/112/CE nu poate oferi un răspuns suficient de rapid la cererile de măsuri urgente înaintate de statele membre.

(4) Experiența a demonstrat de asemenea că desemnarea destinatarului drept persoana răspunzătoare de plata TVA (taxare inversă) este în anumite cazuri o măsură eficace pentru stoparea fraudei în materie de TVA în anumite sectoare.

(5) În conformitate cu dispozițiile privind taxarea inversă prevăzute la articolele 199 și 199a din Directiva 2006/112/CE, statele membre nu dispun de flexibilitatea necesară pentru a răspunde rapid la situațiile de fraudă neprevăzută și masivă înregistrate la categoriile de bunuri și servicii care nu intră sub incidența articolelor respective. Prin urmare, se impune adoptarea unor măsuri specifice în vederea abordării acestor situații.

(6) Având în vedere numeroasele cazuri de fraudă care s-au produs, o reacție rapidă și excepțională la cazurile noi de fraudă neprevăzută este garantată cel mai bine printr-o măsură specială bazată pe un mecanism de reacție rapidă („MRR”) care constă în opțiunea aplicării unei taxări inverse pe o perioadă scurtă, în urma notificării corespunzătoare de către statul membru în cauză. Pentru a se asigura că exercitarea opțiunii este proporțională cu problema, Comisia ar trebui, după ce intră în posesia informațiilor relevante, să aibă la dispoziție o perioadă scurtă pentru a evalua notificarea și a confirma dacă obiectează față de măsura specială MRR. Ar trebui să existe posibilitatea ca opiniile statelor membre să fie luate în considerare de către Comisie și, prin urmare, statele membre ar trebui să fie pe deplin informate în legătură cu notificarea și cu eventualele informații suplimentare furnizate pe parcursul procesului. În plus, Consiliul ar trebui să decidă ulterior cu privire la eventuala aplicare în continuare a taxării inverse prin intermediul unei decizii de punere în aplicare în temeiul articolului 395 din Directiva 2006/112/CE.

[1] Avizul din 7 februarie 2013 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
[2] JO C 11, 15.1.2013, p. 31.
[3] Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

(7) Statul membru care a notificat intenția de a aplica măsura specială MRR poate face acest lucru după ce Comisia anunță că nu are obiecții.

(8) Pentru a asigura aplicarea în continuare a taxării inverse, în cel mai scurt timp și înainte de expirarea măsurii speciale MRR, procedurii prevăzute la articolul 395 din Directiva 2006/112/CE ar trebui să i se aplice un termen mai scurt.

(9) Prelucrarea rapidă a notificărilor din partea statelor membre în cadrul MRR va fi facilitată dacă se utilizează un formular standardizat pentru respectivele notificări și pentru eventualele informații suplimentare furnizate Comisiei. Prin urmare, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește formularul standardizat menționat.

(10) Întrucât un MRR nu poate reprezenta decât o soluție temporară, până la adoptarea unor soluții legislative pe termen mai lung, în vederea sporirii rezistenței sistemului TVA față de cazuri de fraudă în materie de TVA, MRR ar trebui să se aplice numai pe durată limitată.

(11) Pentru a evalua eficacitatea MRR, Comisia ar trebui să elaboreze un raport de evaluare globală cu privire la impactul mecanismului în abordarea cazurilor de fraudă neprevăzută și masivă.

(12) Deoarece obiectivul acțiunii avute în vedere, și anume combaterea fenomenelor de fraudă neprevăzută și masivă în materie de TVA, care adesea au o dimensiune internațională, nu poate fi realizat într-o măsură suficientă de statele membre, acestea nefiind în măsură să combată individual circuitele de fraudă legate de noi forme de comerț care implică mai multe țări în același timp, și, prin urmare, poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii, pentru a garanta un răspuns mai rapid și, ca atare, mai adecvat și mai eficace la aceste fenomene, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(13) Prin urmare, Directiva 2006/112/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 199b*

(1) Un stat membru poate, în cazuri de urgență imperativă și în conformitate cu alineatele (2) și (3), să desemneze drept destinatar persoana obligată la plata TVA pentru anumite furnizări de bunuri și servicii, prin derogare de la articolul 193, ca măsură specială bazată pe mecanismul de reacție rapidă („MRR”) cu scopul de a combate frauda neprevăzută și masivă care ar putea duce la pierderi financiare considerabile și ireparabile.

Măsura specială MRR face obiectul unor măsuri corespunzătoare de control de către statul membru cu privire la persoanele impozabile care furnizează bunurile sau serviciile cărora li se aplică măsura respectivă și este valabilă pe o durată maximă de nouă luni.

(2) Un stat membru care dorește să introducă o măsură specială MRR astfel cum este prevăzută la alineatul (1) trimite o notificare Comisiei utilizând formularul standardizat instituit în conformitate cu alineatul (4) și, în același timp, notifică celelalte state membre. Statul membru furnizează Comisiei informații care să indice sectorul în cauză, tipul și caracteristicile fraudei, existența motivelor de urgență imperativă, caracterul neprevăzut și masiv și consecințele acesteia în ceea ce privește pierderile financiare considerabile și ireparabile. În cazul în care consideră că nu dispune de toate informațiile necesare, Comisia contactează statul membru în cauză în termen de două săptămâni de la primirea notificării și precizează informațiile suplimentare care sunt necesare. Eventualele informații suplimentare furnizate de statul membru în cauză Comisiei, se transmit simultan celorlalte state membre. Dacă informațiile suplimentare furnizate nu sunt suficiente, Comisia informează în acest sens statul membru în cauză în termen de o săptămână.

Statul membru care dorește să introducă o măsură specială MRR astfel cum este prevăzută la alineatul (1) adresează în același timp și o cerere Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 395 alineatele (2) și (3).

(3) După obținerea tuturor informațiilor pe care le consideră necesare pentru evaluarea notificării menționate la alineatul (2) primul paragraf, Comisia notifică statele membre în legătură cu acest lucru. Dacă are obiecții față de măsura specială MRR, Comisia formulează un aviz negativ în termen de o lună de la notificare și informează statul membru în cauză și Comitetul pentru TVA în legătură cu aceasta. Dacă nu are obiecții, Comisia transmite o confirmare scrisă statului membru în cauză și Comitetului pentru TVA în același interval de timp. Statul membru poate adopta măsura specială MRR de la data primirii confirmării respective. La evaluarea notificării, Comisia ține seama de opiniile oricărui alt stat membru care i-au fost transmise în scris.

(4) Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care instituie un formular standardizat pentru transmiterea notificării privind măsura specială MRR menționată la alineatul (2) și a informațiilor menționate la alineatul (2) primul paragraf. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la alineatul (5).

(5) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*), iar în acest sens, comitetul este cel instituit în temeiul articolului 58 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 (**).

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(**) Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).”

2. La articolul 395, se adaugă următorul alineat:

„(5) În cazuri de urgență imperativă, astfel cum se prevede la articolul 199b alineatul (1), procedura prevăzută la alineatele (2) și (3) se încheie în termen de șase luni de la primirea cererii de către Comisie.”.

Articolul 2

Înainte de 1 ianuarie 2018, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare globală cu privire la impactul MRR prevăzut la articolul 1 punctul 1.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Aceasta se aplică până la 31 decembrie 2018.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 22 iulie 2013.

Pentru Consiliu

Președintele

C. ASHTON